

Do 11/06/2026: uitstap

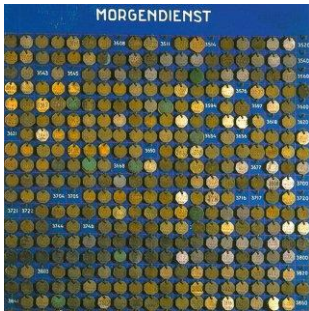
Marcinelle: Bois du Cazier.

Een kolenmijn in de Belgische plaats Marcinelle, vooral bekend door de mijnramp van Marcinelle die op 8 augustus 1956 het leven kostte aan 262 mijnwerkers. Werd sinds 2012 opgenomen in de lijst van Werelderfgoed en verkreeg in 2017 het label Europees erfgoed.

Vandaag is het een museum en een gedenkplaats voor de grootste mijnramp in België.

De ca. 800 mijnwerkers van de site hadden een penning ter **identiteitscontrole.**

De penning was een messing plaatje, waarin het unieke werknummer van de mijnwerker was geslagen.

De ca. 40 paarden bleven beneden en werden maar eens per jaar naar boven gehaald.

De identificatie van de slachtoffers van de mijnramp in Marcinelle (1956) is een langlopend proces. Omdat veel lichamen destijds onherkenbaar waren door brand en instortingen, werden 14 mijnwerkers in naamloze graven begraven.

Deze stoffelijke resten worden, sinds 2021, aan de hand van DNA-analyse en vergelijking met levende familieleden, onderzocht. Er zijn al meerdere mijnwerkers formeel geïdentificeerd, waarbij families eindelijk duidelijkheid kregen.

Geschiedenis.

Na WO2 startte Premier Achille Van Acker een zoektocht naar goedkope arbeidskrachten. In 1946 kwam er een akkoord met Italië: steenkool in ruil voor Italiaanse mijnwerkers.

Bij deze grootste mijnramp in de Belgische geschiedenis kwamen 262 mijnwerkers om het leven, waaronder liefst 136 Italianen.

De ramp leidde tot zware kritiek op de inspectie en het gebrek aan veiligheidsinvesteringen.

Huisvesting.

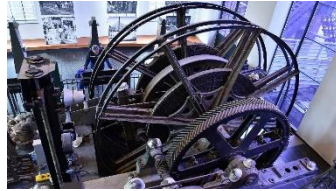

De mijnwerkersbarakken van Le Bois du Cazier in Marcinelle (Charleroi) waren sobere, tijdelijke woonplaatsen voor de vele gastarbeiders. De barakken waren oorspronkelijk opgetrokken in hout of metaal en werden tijdens en net na de Tweede Wereldoorlog gebruikt voor Duitse en Russische krijgsgevangenen.

Het museum

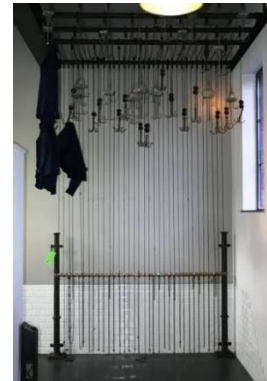
De ophaalbrug

Douches

zaal "des pendus"

Keramis.

Historiek

De geschiedenis van Keramis gaat terug tot 1841, toen de Boch Manufacture werd opgericht door Jean-François Boch. Deze fabriek is een belangrijk onderdeel van de keramiekindustrie in België. Enkele redenen om deze aardewerkfabriek in La Louvière op te zetten:

- De steenkool voor de ovens in de nabijheid.
- Het kruispunt dat toegang geeft tot het kanaal van Charleroi.

In 1985 doet zich een faillissement voor.

Keramis, het Centrum voor Keramiek van de Federatie Wallonië-Brussel opent zijn deuren op 8 mei 2015.

Het verwerft getuigenissen en stelt in de kijker wat zich indertijd ontwikkeld heeft op de site van de Boch faiencefabriek. De steenovens konden voor het maken van faience tot 1250° klimmen.

Verschillende stappen: selectie van grondstoffen, mengen van materialen, vormen, drogen, bakken, afwerking, controle.

Met behulp van een glasplaatje, stempels, tekenpennen, zeefdrukmotieven, laserprints en andere technieken ontwikkel je unieke manieren van keramiek decoreren. Hand geschilderd: de schilders werken direct op de klei.